N^er 62. ROK 1838. PIATEK 16 MARCA.

Pismo to wychodzi codziennie oprocz niedzieli i swiąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiace złp. 10 miesięczne złp. 4.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Gertrudy Panny.

IMIONA SŁAWIANSKIE.
Jutro Zbigniawa.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzien godzina	Barometr do 0° R. red. w miarze Paryzkiey	stopnie ciepła podług Reaumura	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i rozne uwag
6	27 " 5.‴ 838	— 1°. 0	1." 57	Zadeu	Puchmurno	
15 2	4 272	† 4 9	1. 20	„ „	„	
10	3 . 560	0 4	1. 43	Pł. Zachodni słaby	„	Deszcz

Cześć Urzedowa.

Nro 1072.

OBWIESZCZENIE.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU
W SENACIE RZĄDZĄCYM
Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Rozporządzeniem Senatu Rządzącego z d. 19 z. m. N. 906 upoważniony, do publicznéj podaje wiadomości, iż w dniu 27 b. m. i r. o godzinie 10 z rana, odbywać się będzie w biorze Wydziału Dochodów Publicznych licytacya na wypuszczenie w jednoroczną dzierżawę z dniem 1 czerwca r. b. rachując dochodu z wyszynku trunków na Zamku krakowskim, za cenę do pierwszego wywołania ustanawia się kwota złp. 2000 rocznego czynszu, *vadium* wynosi złp. 200 które przed licytaryą złożonem być będzie winno; o innych zaś warunkach téj dzierżawy, pretendenci każdego czasu w Wydziale Dochodów Publicznych zainformowanemi być mogą.

Kraków dnia 8 marca 1838 r.

X. BYSTRZONOWSKI,
Nowakowski Sekr.

(2r.)

Nro 1252.

OBWIESZCZENIE.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU
W SENACIE RZĄDZĄCYM
Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Uchwalą Senatu Rządzącego z dnia 23 lutego r. b. do N. 980 zapadłą upoważniony, do publicznéj podaje wiadomości, iż w dniu 31 b. m. o godzinie 10 zrana odbywać się będzie w Biórze Wydziału Dochodów Publicznych licytacya na 3-letnie wydzierżawienie prawa wyszynku wdrobnych miarach trunków w wsi Grzegórzkach zdniem 1 czerwca r. b. początek swój wziąść mając etc. Licytacya rozpocznie się od kwoty złp. 102 rocznego czynszu dotąd opłaconego, konkurujący otę dzierżawę złożą na *vadium* 10 część téj kwoty, do téj dzierżawy nie ma żadnego budynku skarbowego. Inne warunki mogą być udzielone każdego czasu pretendentom dzierżawy.

Kraków dnia 12 marca 1838 r.

X. BYSTRZONOWSKI.
Nowakowski, Sekr.

(1r.)

Nro 1250.]

OBWIESZCZENIE.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU W SENACIE RZĄDZĄCYM

Wolnego Nepodległego i ściśle Nieutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu.

Z mocy uchwały Senatu Rządz. pod d. 19 Lutego r. b. do N. 905 zapadłéj; podaje do wiadomości, iż w dniu 29 b. m. i następnych o godzinie 10 z rana w biórze Wydziału Dochodów Publicznych odbywać się będzie publiczna licytacya dwóchletniéj dzierżawy z dnia 1 Czerwca r. b. początek swój biorący propinacyi w państwie Jaworznickiém pod warunkami, z których główniejsze tu zamieszczają się.

a) Folwark w Jaworzniu z zabudowaniami Ekonomicznemi gruntami i propinacyą w Jaworznie Niedzieliskach, Jeziorkach i na wysokiém brzegu, tudzież rybołostwa na rzece Przemszy, od summy 10,000 Złp. rocznego czynszu.

b) Propinacya w Jeleniu z Austryą i przewozem od summy 6000 Złp.

c) Propinacya w Byczynie z karczmą od summy 2000 Złp.

d) Propinacya w Szczakowy i Długoszynie od Złp. 1500. — Licytować chcący złoży na Vadium dziesiątą część ustanowionéj do licytacyi summy, i takowe dopełni do téj wysokości, ażeby kwartalnemu czynszowi podniesionego przez aukcyą rocznego czynszu odpowiadało.

Vadium to pozostanie aż do złożenia kaucyi półrocznemu czynszowi odpowiadać winnéj która ma być złożoną albo w gotowych pieniądzach, listach zastawnych, lub téż fidejussoryczna w 14 dniach po zatwierdzeniu przez Senat Rządzący Protokułu licytacyi.

Niedopełniający warunków licytacyi utraci złożone Vadium, i na koszt jego i odpowiedzialność z majątku nowa licytacya dzierżawy byłaby ogłoszoną, inne warunki Pretendentom dzierżawy każdego czasu zostaną udzielone w Kancellaryi Wydziału Dochodów Publicznych.

Kraków d. 12 Marca 1838 r.

X. Bystrzonowski.

(1r.) *Nowakowski* Sekr:

Część Polityczna.

— *Warszawa* 10 *Marca.* —

Wyciąg ze zdania sprawy z działań Administracyi Królestwa Polskiego w latach od 1829 *do* 1835.

Namiestnik Królestwa Polskiego złożył J. C. M. ogólne zdanie sprawy z działań wszystkich Wydziałów Administracyi Królestwa, od roku 1829 po rok 1835. Gdy zaś rzeczone zdanie sprawy obejmuje w sobie wiele wiadomości znajomość których dla dobra ogółu korzystną być może, przeto Najjaśniejszy Pan rozkazać raczył, aby krótki wyciąg z takowego, drukiem ogłoszony został. Całe sprawozdanie stósownie do podziału Administracyi Królestwa, dzieli się na cztery główne oddziały, obejmująca wiadomości dotyczące: 1) Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego; 2) Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości; 3) Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, i 4) Najwyższéj Izby Obrachunkowéj.

Wydział Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Wsparcie przez rząd właścicielom ziemskim udzielone. Zaraz po przytłumieniu w królestwie rokoszu, obok ustalenia rozprzężonéj służby, rząd zajął się przedewszystkiem obmyśleniem zaradczych środków w najgwałtowniejszych kraju potrzebach. Oprócz funduszów oddzielnie przez skarb wypłaconych, oraz zasiłków pieniężnych, których rozkładem trudniły się osobne komitety, przeznaczoną została w skutek Najwyższego roskazu, kwota 5 mi-

lijonów Złp. na pierwsze wsparcie obywateli w Guberniach, które najwięcéj klęsk i spustoszeń doznały. Najrychlejszego zasiłku wzywało upadkiem zagrożone rolnictwo. Szerzył się bowiem po całym kraju pomor wiejskiego dobytku; cena produktów żywności, dochodziła nieznośnéj wysokości i wielu okolicach włościanie pozbawieni byli wszelkiego zapasu nietylko na przyszły zasiew wiosenny, ale i na wyżywienie rodzin swoich. W takiem położeniu, otworzono dla użytku rolników składy zboża rządowe i gminne, a gdzie tych zabrakło, przychodziły w pomoc magazyny wojenne, władza wojskowa zasilała lud wejski ziarnem i znaczną ilością koni, od potrzeb armii zbywających; dostarczono z lasów rządowych drzewa na podzwignienie upadłych budowli, a nadto rząd opatrywał rolników w potrzebne machiny i narzędzia. Oprócz tego, ułatwiając mieszkańcom królestwa nabycie bydła rogatego i koni, rząd zajął się zakupieniem takowych w cesarstwie, i rozdawał je między włościan i właścicieli ziemskich na częściową na kilka lat rozłożoną wypłatę. Przy tych pomocach po rokuszu, zapobieżono grożącemu niedostatkowi zboża. *(D. c. n.)*

— *Paryż* 27 *Lutego.* —

W wydziale interesów zagranicznych, mówiono z pewnością, że wice-hrabia Rumigny, będzie posłem w Neapolu, a baron Billing posłem przy pewnym dworze niemieckim. Baron Barante, dostał już podobno przeznaczenie na miejsce jenerała Sebaztiani w Londynie.

Kommissya wyznaczona do rospoznania podań o wolność pociągnięcia do sądu pana Girardin, odbyła wczoraj ostatnie swe posiedzenie. Większość téjże wyrzekla, że nie wypada udzielać wymaganego pozwolenia.— Pan Lafitte jest członkiem kommissyi trudniącéj się rospoznaniem projektu o konwersyi rentów; *Courrier fr.* zapewnia, iż tenże poda nowy zupełnie plan do téj operacyi finansowéj, który zadowoloi i publiczność i posiadaczy rentów.

Donoszą z Marsylii pod d. 20 b. m., że w tamtych okolicach zaczęły już kwitnąć drzewa migdałowe.

Siécle zaprzecza doniesieniu, jakoby zamierzano wystawić pod Waterloo, pomnik dla francuzkiego wojska.

Towarzystwo kapitalistów francuzkich stara się o przywiléj urządzenia żeglugi parowéj między Petersburgiem a Havre, w którymto celu wysłano ajenta do stolicy państwa rossyjskiego.

— *Dnia* 28 *Lutego.* —

Xiąże Paweł Esterhazy poseł austryacki przy dworze londyńskim, przybył tu wczoraj. *Messager* domyśla się z tego powodu, że układy między Austryą, Anglią i Francyą, względem Wschodu, ztają się coraz żywsze i że przybycie xięcia do Paryża, w tym że interesie nastąpiło.

Według doniesień z Tulonu daty 23 b. m. zapowiedziano już 4 korwetom i trzem statkom parowym, iż najdaléj za miesiąc będą użyte pod wojsko przeznaczone do Algieru, na częściową zmianę tamtejszéj załogi w ilości 7000 ludzi.

— *Lizbona* 12 *Lutego.* —

Piérwszy minister, visconde Sa da Bandeira, sprawił w kortezach, udzieleniem swojém o nowych zamiarach Don Miguela, nadzwyczajne wrażenie, Udzielenie to (o chęci wylądowaniu w Portugalii), zrobiono pod tę chwilę, gdy izba naradzała się względem mianowania głównego dowódcy na wyspach azorskich i kiedy liczne głosy zaczęły się właśnie jednoczyć za zniesieniem tego urzędu, jako niepotrzebnego. Korzystając z tego pan Sa da Bandeira, oświadczył iż przy niebezpieczeństwie grożącem, szczególniéj na wyspy azorskie trzeba mieć zwróconą uwagę, Minister spraw wewnętrznych, Sanchez, starał zię znowu ze swojéj strony osłabić sprawione wrażenie przez to, że przypomniał iz

bie, jak tego rodzaju często ponawiane pogłoski, okazywały się zawsze mylnemi, co skłoniło pana Vasconcellos. że podanie piérwszego ministra poczytał za zmyślone i mocno z powodu tego powstawał. Ten zarzut odparł Sa da Bandeira z pewną niechęcią, zapewniając, że rząd otrzymał rzeczywiście takie doniesienia, jakie on kortezom udzielił.— Nie długo potém umieścił dziennik *Constitutional*, odezwę Don Miguela datowaną d. 2 b. m. z Rzymu, w któréj donosi Portugalczykom o niebawnym powrocie swoim i zapewnia zarazem, że zwoła niezawodnie kortezy z Lamego. Jakim sposobem doszła ta odezwa niewiadomo.

— *Z Alexandryi* 5 *Lutego*.—

Dnia 15 stycznia opuścił nas xiąże Pückler-Muskau, udając się na egipskim brygu wojennym do Jaffa, postanowił bowiem przepędzić część zimy w Jerozolimie.

Dnia 16 przybyli tu pan Rudhart i hr. Saporta, a potém zwiedzili Kairo, gdzie ich przyjmował wicekról z wielką uprzejmością. Dnia 31 wrócili na powrót, a z odpływającym dziś parowym okrętem austryackim, udają się do Stambułu.

— *Chiny* —

Roczniki wydawane p. t. *Annales de la propagation de la Foi*, udzielają zajmujące wiadomości o stanie chrześcijaństwa w Chinach. Jeżeli wynurzona w nich nadzieja ziści się, ten kraj niezmienny, przestałby na reszcie być zamkniętym dla innych narodów, a otwierające się z nim związki, stałyby się dla całéj Europy niewyczerpanym źródłem bogactw dotąd nieznanych.— Wszystkie missye w Chinach, są podzielone na trzy apostolskie wikaryaty i trzy biskupstwa. Znakomitsze z z nich, znajdują się w Kiang-si Fukian. Nanking i Macao. Missye są zaopatrywane w części przez włoskich Franiszkanów z propagandy, w części przez francuzkich Lazarystów, w części przez hiszpańskich Dominikanów z Manilli, częścią nareszcie przez wychowańców seminaryum missyj zagranicznych w Paryżu. W Macao są pełnomocnicy rozmaitych missyj, a prócz tego jest tam chińskie seminaryum kongregacyi ś. Łazarza, które, z początku w Pekinie założone zostało potém przez x. Lamiot, podczas prześladowań 1035 roku, do tego miasta przeniesione. Drugie seminaryum chińskie pod kierunkiem tego samego zakonu, znajduje się w pewnéj wiosce w Tartaryi z téj strony wielkiego muru.— Wiara Chrystusa jest już w całych Chinach znana, tak dalece, iż niatrzeba jak tylko lada sposobności, ażeby z porywającym rozszerzyła się pędem. Teraźniejszy Cesarz przy wstąpieniu swojém na tron, okazał się dla chrześcijan nieprzychylnym. Płynęła krew, jednakże prześladowania nie były tak zacięte jak dawniéj; ustały, nareszcie, a lubo istnieją jeszcze nakazy wygnania i t. p. tych zastósowanie i wykonanie zależy dziś od wielkorządców i mandarynów których interesem jest nie gnębić chrześcijan. Mówią nawet że sam Cesarz toleruje ich pobyt w kraju, miał oraz oświadczyć, iż zna zasadę chrześcijaństwa i poważa takowe. To wszystko zdaje się potwierdzać ta okoliczność, że wydana w roku 1836 przeciwko chrześcijanom uchwała, nie znalazła sprężystego wykonania. Uchwała ta sdawała się być wymierzona szczególniej przeciwko Anglikom, których politycznego wpływu, Cesarz się obawia. Już potém znajdowano u wielu osób książki katolickie, zabrano je, ale posiadaczów w spokojności zostawiono.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 15 *do dnia* 16 *Marca*.

Gredler Jan, Sperczyński Stanisław, Różycki Erazm, Hill Henryk, Sejdo Indianin, Silka, Sibiko, z Polski; — Woronicz Aniela, Bucen Joanna, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Chrzanowska Anna, Celiński Alexander, Koszacki Hipolit, do Polski; — Wojtawski Józef, Sobolewski Marcelli, Ciemirski Wincenty, Gużkowski Hipolit, do Galicyi; — Sponner, Franciszek, do Prus.